

II. kötet.

Budapest, 1887. április 3-án.

14. szám.

Csak a divat kedvéért.

- Milyen ruhát parancsol, nagysád?
- A legdivatosabbat.
- Tegyek vattát a karba, mellbe, hátba?
- A divat kedvéért.

Azért sem beszél többet.

Egy kisvárosi vendégfogadóba egy vasárnap dél-előtt, midőn ott a helység intelligenciája éppen sörözéssel volt elfoglalva, egy idegen tért be nagy fekete vizslájával s villásreggelit kért, melyet jó étvágygyal fogyasztani kezdett, mialatt a hú kutyára lábainál telepedett le és kérés tekintetét gazdájára irányzta. Ez azonban nem sokat látszott a kutyára hederíteni.

— Nohát én semmit se kapok? — figyelmezteté a vendégek nem kis meglepetésére az idegent kutyája.

— No itt van, neked is! — felelé az idegen phlegmaticus egy darab csontot a kutya elé dobva s kényelmesen tovább falatozott.

— Csak csontot kapok? — kérdé ismét a kutya, mire egy darab kenyeret is kapott.

— Köszönöm, — volt rá a felelet.

A társaság erre már az új vendég köré csoportosult és nem bírta csodálkozását elrejtteni. Sőt egyik rögtön késznek nyilatkozott a kutyát megvenni.

Az idegen persze vonakodott, sőt határozottan megtagadta az eladást, a mi csak annál jobban ingerelte a körültre állókat a megvételre, úgy hogy a kutyára csakhamar erős licitáció keletkezett.

— Meg ne próbálj eladni! — inté őt a kutya az asztal alól, amire még erősebben folyt az árverezés.

Végre az idegen engedett és a legtöbbet ígérőnek átengedte a kutyát.

— No már ezután azért se beszélök többet, — mondá a kutya, eladatásán elkeseredve, a mit persze hűségesen meg is tartott, minthogy addig sem ő beszélt, hanem a gazdája volt hasbeszélő, a ki a jó vásár után odább állott hogy másik beszélő kutyát szerezzen magának.

A romlott világ.

(Igaz történet.)

Krebesznyik Mikulásra rá parancsolt a felesége, hogy az összegyűlt túrót és tejfelt vigye be a városba eladni. Elment tehát s a túrót el is adta, de a tejfel senkinek se kellett. Hazafelé menet gondolkozóba esik a jámbor, hogy mit tevő legyen? Ha hazaviszi a tejfelt pénz nélkül, akkor egy heti békéje és nyugalma oda van. Egyszerre csak felderül arca és a közeli pálinkás bolt felé irányozza lépteit, hogy egy kis szíverősítőt szedjen magába. Így *felkészülve* bátran rohan a kész veszedelembe.

Azonban, szegény ember szándékát boldog Isten birja. Amint a város végén levő Szt. Flórián szoborhoz ért, elálmosodván a tejeles kosarat maga mellé tette, lefeküdt s rögtön elnyomta az álom. Történt pedig, hogy néhány diák arra vette útját. Szemökbe ötlött az alvó mellett levő kosár, s legott kiitták belőle a tejfelt, egy kevéssel azonban, mielőtt odább mentek volna, bekenték a szent Flórián száját.

A mint az atyafi felébredt s felvette a tejeles kosarat, hogy haza menjen, feltűnt neki a kosár könnyűsége. Rémulten veszi észre, hogy a bögre üres. Villámló szemekkel néz maga körül s megütközve látja, hogy szent Flóriánnak tejeles a szája. Elkeseredve emelé fel hozzá szemét, s ily szavakra fakadt:

— Hát te etted meg a tejelemet?! Lám, lám, milyen romlott a világ! Már a szentek is nyalakodnak!

Önérzet.

Asszony. No valahára kibujtál a koreshmából!
Férj. Az nem igaz! Nem bujtam ki, mert engem — kilöktek.

A pessimista.

Pesti Miska
Pessimista.
Világunt a gondolatja,
Minden verse ezt mutatja.
Le. a sirba vágyva-vágyik,
Ezt írja és mondja váltig.

Pesti Miska,
Pessimista.
Ujból tollat ragad íme,
Ez lesz az ő mestermíve:
Világbut és halálvágyat
Nem feste még így a bánat.

Pesti Miska
Pessimista,
A mint éppen versét írja:
«Szívsebemnek nincsen írja . . .»
Tinta frecsesen a szemébe,
S jajgat, sír, hogy már most vége.

*Sziklai A.***A központi pályaudvaron.**

Utaz. Mikor megy az utolsó vonat Szolnok felé?

Hordár. Ha addig vár, akkor beleöszül.

A bálteremből.

Introductio.

ír-rí a húrnak méla hangja,
Forrong mint méhraj a terem,
Bájlón keringenek a párok,
Suttogva halkán, csendesen.

Sándort a szende kis Irénhez
Vezette el jó csillaga,
Vizsgálja is műértő szemmel,
Hogy fest, de főkép a — papa.

Piano.

— Ahá! tanácsos hát az apja,
S elég csinos a kis leány,
Oh csak az a szemölcs ne nőtt vón
Éppenség ott a homlokán!

«Nagysád mi bájos! . . . kék szemébe
A legszebb csillagpár ragyog» . . .
S akarva-e vagy öntudatlan
Megszoritá a kis kacsót.

S a kis kacsó, habár remegve,
Viszontszorit gyöngédeden,
Oh mennyi édeset jelent ily
Gyöngéd szoritás a kezen!

Forte.

— Gazdag tehát s vén a tatuska
És ő egyetlen egy gyerek,
Sok pénze is, meg annyi háza . . .
Főlséges! háziúr leszek! —

«Angyal! szeretlek véghetetlen,
Amint szeretni csak lehet,
Oh mondd, leánykám, édes üdvöm,
Szeretsz, szeretsz-e engemet?»

Csattog a húr . . . keringve, lejtve
Tova repülnek sebtiben,
A bálterem édes zajába
Belévegyül egy halk «igen».

Fortissimo.

«Szeretsz tehát, én drága üdvöm,
Kezed enyémnek mondhatom? . . .
— Végső akkord . . . gördül a függöny —
«Jerünk papádhoz, angyalom!»

Églt. Sándor.

Magyar hazafi.

Pinczér. Milyen csokoládét parancsol: feketét vagy sárgát?

Vendég. Se feketét, se sárgát! Nem vagyok én svarcz-gelb!

Szórakozottság.

Tanító. Hány utazást tett Columbus Amerikába?

Gyerek. Négyet.

Tanító. Helyes. És melyik utazásán fedezte föl az újvilágrészt?

Disznótoron.

Delfi (toásztozva). Éljen kigyelmed is, Dani bácsi, kigyelmed is, Están, kigyelmed is, Pesta bá!

Gyuri bá. Hát én, uramöcsém, ne éljek?

Delfi. Kigyelmed majd később, a második fogásnál éljen.

Gyermek észjárás.

Meghalt a gazdag kereskedőnek kis leánykája, ki púpos volt. Halála után az utána maradt ruháscákát oda aján-dékozták a házmester leánykájának. Mikor a téli köpeny-két felpróbálták neki, megeredtek a kis lány könnyei.

— Miért sirsz, Nánika, he? — rival rá az apja.

— Nekem nem kell a köpeny!

— És miért nem?

— Mert én nem akarok púpos lenni.

Angolosan.

— Goddam, — mondá Mr. John, — mennyire hátravagyunk mi londoniak a newyorkiakhoz képest!

— Már hogyan? — kérde Mr. Henry.

— Lásd, ha belépsz egy amerikai üzletbe, vehetsz ott mindent a világon; itt pedig kinevetnének, ha pástétomot kérnél a szappanosnál.

— Hát fogadjunk, hogy New-Yorkban sem kapni mindent.

— Fogadjunk száz fontba.

A két ánglius még az nap Amerikába utazott s New-Yorkba érkezve beléptek egy vegyes kereskedésbe. Diadalmas mosolylyal fordult a büszke angol a kereskedőhöz:

— Kérek egy fehér elefántot.

— Ah, nagyon sajnálom, hogy kifogyott épen ma! — volt az udvarias válasz.

Mr. Henry megfizette a száz fontot s csak annyit jegyzett meg:

— Kár volt magadat annyira a fehér színhez kötnöd.

— Hát nem volt elég zöld, amit kértem?

Nehéz választás.

— Ugyan, fiaskám, miért nem mégy az iskolába vagy pedig haza?

— Könnyű azt mondani; de ha most az iskolába megyek, megver a tanító úr, mert későn jöttem, ha pedig hazamegyek, akkor megver apám, mert iskolában nem voltam.

Aprómarhák.

Tanító. Számlálj elő néhány aprómarhát!

Tanítvány. Kis borju, kis malacz, kis csikó...

Névnapi ajándék.

— Nos, feleség, nem veszesz észre semmit?

— Mit?

— Mindig pöröltél velem, hogy mért nem vágatom le már a hajamat, hát most levágattam a — neved napjára.

Replika.

— Fiu tanulj, mer' mögbuksz, s ki nem húz száz ökör se!

— Maj' kihúz száz bika!

— Órás úr, visszaküldte apám a részletfizetésre vett órát, mert késik.

— Hja, barátom, az nagyon természetes, hogy az óra késik, mert a papa is késik a részletfizetéssel.

Kinek mi baja?

Fájdalomtelt, nehéz szívvel
Kesereg egy szép leány,
Könytől nedves sötét szeme,
Bájos arca halovány.
Mi epeszi szivecskáját?
Mi okozza bánatát?
Mennyi most a divatujság,
És ő nem kap — új ruhát.

Vén kisasszony ifjúságán
Eltűnődik, elmerül,
Imádói emlékére
Borus arca földerül;
De elborul gyorsan ismét,
Lesz mogorva és sötét:
Hányan vágytak a szivére,
S egy sem kérte meg kezét.

Klubban a férj gondüzöl
Ujságot vesz kezébe,
Egészségügyi jelentés
Ötlik épen szemébe.

Elolvasván földhöz vágja
S nagy dühösen így beszél:
«Mennyi, mennyi haláleset,
S vén anyósom — még is él!»

Viszi szélvész zúgó szárnyon
Bús poéta sóhaját:
«Nem érdemes rám a nemzet,
Nem érdemes — a világ!
Sebzett vadként dül a lelkem,
Tehtetlen haragja...
Mennyi dalt zengtem — hiába,
Nincsen, a ki — kiadja.»

Mondjam? vagy ne mondjam? nékem
Szintén nagy a panaszom,
Keblembe nyilallik gyakran
Egy keserű fájdalom:
Meg-megígéz egy-egy szempár,
Kaczér, méla, epedő...
Mennyi szép lány van itt Pesten,
S hozzám mégis egy se jó!

Biró előtt.

Biró (vádlotthoz). Volt-e már büntetve?
Vádlott. Igen.

Biró. S mennyi időre?

Vádlott. Csak egy napra, mert mindjárt másnap megszöktem.

A jóhir kedvéért.

Bohlerberg

— Mért hozol te egy nap tiz koresmából is sört?
— A gazdám rendeli így, hogy ne tudják az emberek, mennyit iszik.

Sörházban.

Pincér. Ist gefällig?
Vendég. Dehogy félig, megiszom én még egy tele pohárral is!

A kaszárnyából.

Ezredtrombitás. Trombitás Szufia, mondja meg nekem, mit fujna, ha megérkeznék a gyenyerális?
Trombitás Szufia. Kétszer fujnék abrakolást, azután meg a gyenyerálmarsot.

Modern hölgy.

Francziául tudsz beszélni,
Zongorázol szépen,
Bélyegnyelvet, keztyűnyelvet
Mind ugy tudod épen.

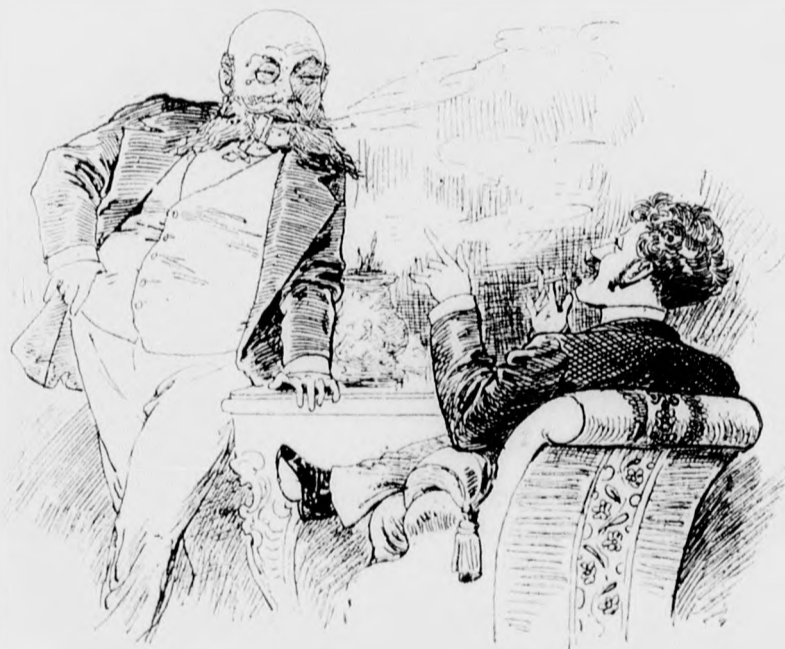
Fővárosban végig jártál
Számos iskolákat,
Rousseaut, Kantot és Spinózát
Könyv nélkül czítalod.

De ha férjed haza jőve
Az ebédet kéri,
Szegény ember üres hassal
Csak az eget nézi.

Fer Fer.

Linguistika.

- Melyik a legszebb nyelv?
- A disznónyelv.
- S a legesunyább?
- Az anyós nyelve.
- A legjobb?
- A páczolt marhanyelv.
- A legroszabb?
- A melyik éjfél után szól.

Ritka ajándék.

— Holnap imádottamnak születése napja lesz. Tanácsoljon nekem, kedves barátom, mivel lepjem meg? Szeretnék neki valami értékest, valami ritkaságot ajándékozni.

— Úgy? valami ritkaságot akar neki adni? No hát küldjön neki néhány szálát — *fürteiből!*

— Ilon, milyen fejéket fogsz viselni a holnapi bálon?
 — Még nem tudom, attól függ, melyik fog férjemnek legkevésbé tetszeni, majd azt választom.

Két havi hadgyakorlat.

Berukkoláskor.

Tiszt (a kövér mészárosra és a sovány néptanítóra mutatva). Őrmester Varga, van magának szeme? — Azonnal cseréltessen ezekkel ruhát!

Egy hónap mulva.

Mészáros (lesoványodva). Tyhú terringette, megint béka!

Néptanító. Ugyan, édes kolléga, mondtam én már, hogy itt nem fog pisztrángot ínyencz étvágya kielégítésére, jöjjön, van még a maga prófuntjából egy kevés . . . jaj be jó! Ilyen jót még oda haza sem ettem!

Hazabocsátáskor.

Mészáros. Ejnye, tanító úr, de meghízott!

Néptanító. Hja, a rendes étel! — Nem cserélnénk ruhát?

Vastag bőr.

Kincsi. Azt hiszem, kedves Leopoldine, hogy ha ön valamelyik czirkuszban mint műlovárnő lépne fel vizilovon ülve, többre vinné, mint most a szinpadon.

Szinésznő. Hiábavaló minden fáradsága, hogy engem fölbosszantson, mert az ön csipkedéseit oly kevésbé érzem, mint a viziló a tűszúrásokat.

Üzletben.

— Hogy adja ezt a czilindert?
 — Ahogy tetszik, akár dobozzal, akár a nélkül.

A kis kíváncsi.

— Nézze csak, Kálmán, mit vásároltam tegnap!
 — Egy hollót!? Aztán mi ezélből?
 — Többször hallottam, hogy a hollók háromszáz évig is élnek. Meg akarok tehát róla győződni, vajjon igaz-e?

Féltett becsület.

— Miről gondolkozol, Terka?
 — Arról, hogy ha a kis borjunkat Terkának kereszteljük, nem fog-e majd szégyent hozni a fejemre?
 — Már hogy hozhatna az szégyent a te fejedre?
 — Hát úgy, hogy kevés tejet ad.

Végzetes hiba.

Próbairást készítettek a nebulók vizsgára.
Pali (rémülten). Jaj tanító úr, az utolsó szónál elrontottam a korrektámat.
Tanító. Hogy-hogy?
Pali. Hát úgy, hogy *bőr* helyett *bort* irtam.

Akasztófa humor.

Üggyész. Van-e még valami kívánsága a kivégzés előtt?
Elítélt. Igenis van. Ha meghal az anyósom, ne temessék mellém.

Fenyegetés.

Gyógyszerész. Mivel szolgálhatok?
Kocsis. Kérek 3 krajczárért bajuszpedrót.
Gyógyszerész. Ugyan az isten áldja meg, hogy zavarhatja ki ilyesmiért az embert éji nyugalmaiból?
Kocsis. No csak ne gorombáskodjék az úr, mert mindjárt más patikába megyek!

Nyelvtani órán.

Tanító. Péter, ha azt mondom: «apád a templomba ment», mi ez?
Péter. *Hazugság*, mert az én apám nem jár templomba, csak a kocsimába.

Vendéglőben.

Vendég. Kocsimáros, vörös bort!
Kocsimáros. Vörös bor... az éppen elfogyott, de ha tessék várni egy pár perczig, azonnal csinálhatok.

A szerelem csak hosszabb vagy rövidebb ideig tartó átmenet egyik közönyből a másikba.

Legbizonyosabb az, hogy semmi sem bizonyos.

Mélységes filozófia.

Kiárverezték a somogy megyei molnárt malmából s mindenéből.

— Hát már most hogy leszen? — kérde a károsultat egy résztvevő molnár barátja.

— Valahogy csak leszen, — felelé amaz, — mivelhogy még sohasem volt úgy, hogy valahogy ne lett volna!

Enszidalom.

— János, nézd csak meg, melyik gazembernek a kuttyája vonit annyira odakünn?

— Jelentem alássan, a Nagyságod vadászkutyája.

Vendéglőben.

Vendég. Vendéglős, adjon mindenikünknek egy-egy adag sült tököt!

Vendéglős (elsiet, de útközben elfelejti, hogy hányan vannak az asztalnál, visszamegy és mindenikre ujjal mutatva, összeszámlálja őket). Egy, kettő, három, négy öt, hat — *sült tök.*

A gyermekszobából.

Bébé. Mama, találja ki, hány fogam van? Nem tudja? Hát 31, mert egy kiesett.

Apa. Édes fiam, csak 29 fogad van, mert a két bölcsesség fogad csak akkor nő ki, ha majd nagy leszesz.

Bébé. Ugy-e, papa, azok a fogak azok, a melyek nálad már kiesetek?

Nevető fejfa.

A míg eleven vót,
Kurucz egy legény vót,
De mióta meghót:
Különb nála — *egy tót.*

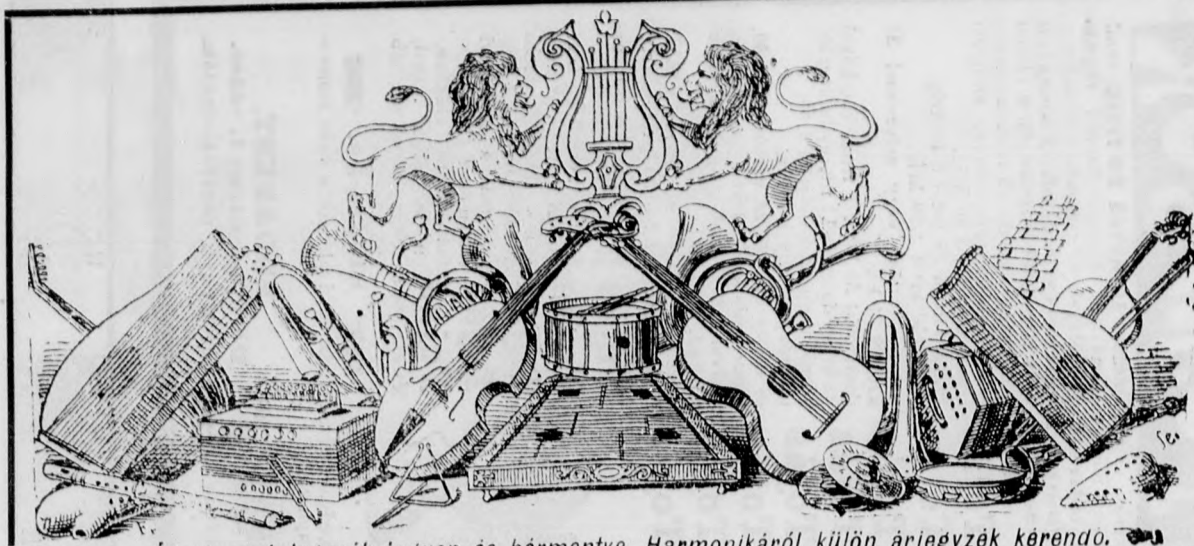

Kolozsvár, Wawra. A félreértett rektor némi módosítással megérdemelné a közlést, de ilyenmü dolgozatokkal jó időre el vagyunk látva. — *Trom-Péter.* Interpellációjára vonatkozólag tudatjuk, hogy

hosszas elbeszélések közlését csak ritka kivételképen tűri meg lapunk szűkre szabott terjedelme. Ezért nem biztathatjuk, hogy beszélye egyhamar meglátja a nyomdafestéket s szivesen kicsérélnők egy rövidebbel. A névmagyarosításról szólókat annak idején már közölte volt Istók szomszéd, a két rövidebb jön. — *Budapest, H. B.* Mindkettő felveszi verseit, ha tárgyuk vidám és nem ócska s terjedelme sem hosszabb, sem rövidebb, mint a mennyi éppen szükséges, — szóval ha ellentétjei a most beküldötteknek. — *Artemys.* Terringettét! Mennyi káplár-szólás s mennyi reminiszcencia Petőfiből! — *Budapest, G. J.* Bizony bölesen cselekszik, aki hallgat, ha ujat nem tud mondani. Váltig sajnálja Istók, hogy a jövőbe nem látott, különben nem mesélte volna el kilencz évvel ezelőtt az ön versét prózában. Az egyik adoma közölhető. — *Vác, A-r.* A «Szép kasszirlány» azóta, hogy először megfordult nálunk, mit sem változott, a mi előnyére vált volna, legföljebb, hogy husz versszakkal öregbedett, pedig mértékünket már első izben is túlhaladta. — *Kolozsvár, x-y.* Mindkettő Petőfinek gyöngé visszhangja. — *Pécs, M-r.* Fordításokat, ha még oly jók is, mikor eredetiekkel is bőven rendelkezünk, nem vehetünk tekintetbe. — *Székesfehérvár, K. J.* Az utóközlendményt megkaptuk s piktorunkhoz juttattuk. — *Budapest, M.* Rövidebbre vonva mielőbb elmondjuk. — *Parád, I. Gy.* Mindkét adoma jó, egy sem új. A vers új, de nem is két-, hanem egyértelmű. — *D-i.* Tizenötből öt se, s az is csak a humor szódafröccse. — *Budapest, Sz. M.* Kettő jön, a többi csak jött. — *V-ó.* Minél kisebb, annál csipősebb. — *Vén dádé.* A történet se nem új, se nem valószínű, a kép nem egészen tehetségtelen, de egészen gyakorlatlan dilettáns kezére vall. — *Losonc, Sz. A.* Nem rosszabb, csak hosszabb mint kellene. — *Vaiszló, L. V.* Köszönettel vettük s mihelyt hosszabb dolgozatokra terünk lesz, közzé tesszük az ügyesen előadott esetet, de még akkor is rövidebben. — *Budapest, A. E.* A hosszabbat azon friss melegen feltáltuk, az apróbbakból is nemsokára követi az egyik. — *M.-Sziget, N-i.* Viszont üdvözlét és köszönet a jóízű adomáért. — *Kör-möczbánya, A-r.* A kántor élete jól indul, de sovány tárgy a feldolgozásra. Az apróság nem ujság. — *Budapest, L-cs.* Lapunk iránya a legszigorubb tárgylagosságot követeli s csak általános érdekű czikkek közlését engedi meg. Dupla ok a nem közlésre. — *Több kéziratról a jövő számban.*

— Hogy a földön örömet találjunk, szükséges mindenekelőtt, hogy a testet jólérzet hasza át, a mit egészségnek nevezünk s melyet csak a beteg tud eléggé méltányolni; így ír egy évek óta szenvedő idegbeteg. Leonhardt H., ki Elsassban hivatalnok: Az ön Eleterősítő italának jótékony hatása van, mert mióta használom, egy előttem azelőtt ismeretlen jólérzet hat át.

Valódi minőségben csak védjeggyel (kereszt horoggal) 1/2 üveg 2 frt o. é., 1/1 üveg 3 frt, kettős üveg 6 frt 50 kr. a főraktárban Schulz M. hannoveri gyógyszerésznél és a hirdetéseink közt felsorolt raktárakban kapható.

Általános árjegyzék ingyen és bérmentve. Harmonikáról külön árjegyzék kérendő.

Legujabb harmonika fuvola

12 billentyűvel, igen finom hangokkal, melyek a szipkába való könnyű befúvás által működnek. Igen ajánlatos mindenkinek kicsinynek és nagyoknak egyaránt alkalmas. Zongora kíséretre használható. Igen kellemes mulattató eszköz. Ára 2 frt. Szétküldés utánvétel mellett.

STERNBERG ÁRMIN

hangszergyára Budapesten, kerepesi-ut 36-ik szám, a Rókus-kórházzal szemben.

Legolcsóbb ujság a magyar nép számára

egész évre csak 2 forint

KÉPES NÉPLAP

Megjelen minden vasárnap,

mulattató és tanulságos tartalommal, s a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovattal.

A **Képes Néplap** előfizetőinek a lap rendes tartalmán kívül minden évben külön mellékletül **egy szép nagy képpel** szolgálunk, mely keretbe foglalva a szobák falát ékesítheti. A „**Képes Néplap**“ a „**Világkróniká**“-val együtt: **egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Csupán a „Képes Néplap“: egész évre 2 frt, félévre 1 frt.** Előfizethetni postán, a **Képes Néplap** kiadó-hivatalához, **Budapest, egyetem-utca 4. sz.** czimzett postautalvánnyal, mely 5 krért minden postahivatalnál készen kapható.

A t. gyűjtőknek egyszerre beküldött 10 előfizető után egy ingyen-példánnyal szolgálunk.

VILÁGKRÓNIKA

képes heti közlöny,

a Néplapéhoz hasonló alakban és **terjedelemben** hetenként egy iven számos képpel s gondosan megválogatott közleményekkel jelen meg, melyek mellett **nagyobb elbeszéléseket s regényeket** is nyújt olvasóinak, a világirodalom legérdekesebb termékeiből válogatva s számos képpel is ellátva.

Budapest egyetem-utca 4. sz. alatt levő hirlapkiadó-hivatalunkban, ugyanott, a hol a **Képes Néplap** is megjelen, lehet megrendelni a

VASÁRNAPI UJSÁG ÉS POLITIKAI UJDONSÁGOK

nagyobb terjedelmű hetilapjainkat

is, melyek közül a «**Vasárnapi Ujság**» két iven, szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal s számos eredeti képpel illusztrálva, a «**Politikai Ujdonságok**» pedig 1½–2 iven a heti események teljes és hű összeállításával jelen meg, s mindkét lap ezenkívül rendkívüli mellékletekkel is van bővítve. — Előfizetési árak évnegyedre: a «**Vasárnapi Ujság**» 2 forint; a «**Politikai Ujdonságok**» 1 frt 50 kr.; a «**Vasárnapi Ujság**» és «**Politikai Ujdonságok**» együtt 3 forint. — E lapok előfizetői a «**Világkrónikát**» évnegyedre 50 kr. pótdíjjal rendelhetik meg.

Valódi csak ezen védjeggyel.

Dr. LIEBER tanár

ideg-erősítő gyógyitala

bármely, még a legmakaesabb idegbajoknak tartós, gyökeres és biztos gyógyítására. Minden gyöngeségi állapotok, sápkór, szív-szorogás, fejfájás, fejköszvény, szívdobogás, gyomorhaj, emésztési zavarok stb. tartós meggyógyítása.

Az ideg-erősítő gyógyital, mind az 5 világrész legnemesebb növényeiből, az orvosi tudomány legujabb tapasztalatai alapján egy elsőrangú szaktekintély által összealkottatva, ennek következtében teljes biztosítékot is nyújt a fentebbi bajok megszüntetése tekintetében. Minden bővebb tudnivalót elmond a minden üveghez mellékelt körlevél. Ára ½ üvegnek 2 frt, egész üveg 3 frt 50 kr., a díj beküldése vagy utánvétel mellett.

Főraktár: Fanta Miksa gyógyszer. Gyógyszertár az egyszarvuhoz Prágában.

Raktárak köv. gyógyszerárakban: Török J. Moldoványi, Szöllőssy István, Egressi R. özv., Pillich F.

Az Urambátyám

hirdetés-felvételi irodája

váczi utca 11. sz. alatt.